

at kunne føie min Tak til den høitagtede Justitsminister, som jeg vil haabe vil tage denne Sag under velvillig Behandling, men desværre kan jeg ikke udstrække min Tak til Directionen for Vaisenhuset angaaende denne Sag. Det er en meget forunderlig Maade, hvorpaa Curatelet for Vaisenhuset modskræbende, modvirkende har hæmmet navnlig det brittiske Bibelselskabs Virksomhed her i Danmark, og dette er i den sidste Tid udartet i en Grad, som er mig uforstaaelig; jeg kan ikke forstaae, hvad der har ledet Curatelet til at foretage det Skridt, som det har gjort, og som er bekendt ved den Brevverling, som er ført mellem Vaisenhuset og det brittiske Bibelselskab. Jeg kommer herved uvilkaarlig til at tænke paa Historien om Manden fra Wendsyssels, som ved den sidste foretagne Folketælling under Rubriken: „Troesbekjendelse“ skrev: „En Gud og een Djævel lig min Sognepræst“. Jeg maa tilstaae, at det fremgaaer meget klart af Skrivelsen til det brittiske Bibelselskab, at Vaisenhusets Curatel tilshyneladende virker i sin Guds Tjeneste, men i samme Dieblig forekommer det mig, at de søle sig generede af en Djævel, lig det brittiske Bibelselskabs Agent her i Landet. De søge jo paa alle mulige Maader at faae ham fjernet; men jeg maa tilstaae, jeg forstaaer virkelig ikke Grunden dertil. Jeg synes at jeg med et saavidt muligt uhibdet Blik har læst den Correspondance, der er ført mellem Curatelet og det brittiske Bibelselskab, men jeg kan ikke forstaae, hvad der har ledet hiint til at nægte at udføre den Bestilling, som blev gjort. Hvad er det egentlig, det brittiske Bibelselskab forlanger? Det forlanger Prøver af det Papir og det Tryk, som virkelig vilde blive brugt, og uvillige Mænd til at modtage Bestillingen. Det er egentlig Hovedpunktet, og jeg synes virkelig, at det er et saa billigt Forlangende, at jeg ikke kan forstaae, hvad der har ledet Curatelet til at modsætte sig det. Jeg er kommen i Besiddelse af en ældre Correspondance, som er ført med det brittiske Bibelselskab fra 1855, og deraf fremgaaer det tydeligt, at Curatelet paa enhver Maade har hæmmet dets Virksomhed her i Danmark. I Skrivelsen af 1855 blev det fremhævet, at der ikke maatte trykkes hellige

Skrifter, fordi det stred mod den danske Folkekirkes Vedtægt, at der udgaves Bibles uden de apokryphiske Bøger. Curatelet har saaledes paa enhver Maade modsat sig den Virksomhed, Bibelselskabet har udfoldet her i Landet, men ifkedestomindre har dette ved at indbrømme alle de Betingelser, som det har været det muligt, fra andre Steder faaet Lov til at udfolde en ikke ubetydelig Virksomhed her. Det er sikkert, at Befolkningen meget nødig vilde see, at dette Selskab maatte lufte sit Udsalg, men der synes at være Udfigt til, at det maa komme saavidt efter Alt, hvad der foreligger i de aller sidste Dage (Vrix: Nei!). So, dertil er der Udfigt; thi det fremgaaer tydeligt af Correspondancen, at Curatelet afviser enhver Bestilling; det fremgaaer af det Brev, det har skrevet, og — jeg veed ikke ret — men det seer ud som om Angrebet navnlig var rettet imod Selskabets Agent. Det, jeg vil bevise, er imidlertid, at dette ikke forholder sig saaledes; thi Forholdet hidrører fra en tidligere Tid end den, paa hvilken den vedkommende Mand blev Agent. Der er en Correspondance, som er ført imellem Selskabet og Vaisenhuset, før denne Mand blev Agent, og den beviser tydeligt, at det ikke er selve Personen, man udtaler sig imod. Jeg maa snarere troe, det er imod Sagen, men det kan jeg ikke forstaae, thi jeg troer, at Vaisenhuset har en væsentlig Indtægt af det brittiske Bibelselskab. Det er mig ubegribeligt, hvorfor man vil hæmme dette Selskabs Virksomhed her i Landet; det er et Selskab, som ikke har noget politisk Formaal, men som virker for at udbrede hellige Skrifter i Landet, og dertil troer jeg ganske bestemt, at der paa mange Steder er Trang. Jeg skal slutte af Hensyn til Formandens Paamindelse ved Begyndelsen af Finantslovens Behandling, da dette er en Sag, hvortil der ikke er stillet Vædringsforslag, men jeg nærer det Haab, at den høitagtede Justitsminister vil tage Sagen under Overveielse. Jeg troer, at det danske Folk nødigt vilde modtage det Resultat, at det brittiske Bibelselskab ved Vaisenhusets Monopol skulde blive udelukket fra at virke her i Landet.